

BERECZ EDGÁR

SZÉKELY ANEKDOTÁK

Korondiak a holdon

IGAZ ÉS HAZUG TÖRTÉNETEK

Editura KEDVENC Kiadó
Székelyudvarhely 2025
ISBN – 978-606-9633-46-5

medve hó, haj, te haj! Nem akart elfutni. Épp szart.

Fázik – e Jóska bátyám?

Pucu Jóska bá az udvaron vágta a fát. Hasogatta a butykókat. Ez a kicsi Madaras Elek ott ment el az úton a kapuja előtt. Beszölt.

– Na, fázik– e Jóska bátyám?

Felnézett Pucu Jóska bá:

– Most nem fázom, mert favágás közben ki-melegedtem.

De van, aki favágáskor fázik, mert az ujja fagyra a fejsze nyelire. Kétszer fázik:

– Egyszer vágja a fát, egyszer fagyoskodik.

Tartalom

Milyen a magyar ?	6
Nem akarok temetést.....	7
Ki a jó szakács?	8
A gyermek csintalan.....	9
Még az esőt is elhagyta	10
Korondiak a Holdon	11
Bangó Pista bá ebédje.....	11
Szar világ volt.....	12
A likat dobd le	14
A port jobban bírjuk.....	14
Az asszon veszélyesebb	15
Miért nem mész férjhez?	16
Egyszerre dörgés és villámlás	17
Az anyja picáját ismerik.....	18
Se íze, se büze	19
A sófalviak Japánban.....	20
Falusi társasjáték.....	20
Adjál csurufárét!.....	21
Jó patikus, fáin patikus	23
A kupleráj jó volt	24
A hétkéményes ház.....	25
Ha a macska hátát megvajazzuk.....	26
Nem jó a bicska	27
Nem mind nyitogatja a csűrkaput.....	28

Megváltozott a világ.....	29
Bátyám még evett is.....	29
Miért nem festik le?.....	30
Disznyóknak főztem.....	31
Majd jó lesz valamire.....	32
A hunky.....	32
Eddmegleves, nyakleves.....	33
Melyik nagyobb székely?.....	34
A szart potyára ették meg.....	35
Milyen a siklódi?.....	37
Izé apó.....	37
Rostás, az óra és a nagyharang.....	38
Mennyi a füstös.....	39
Jön a világvége.....	40
A szarnak szaríze van.....	40
Milyenek a székelyek?.....	41
Beszéljen magyarul.....	43
Jön a világvége II.....	44
Szép halála volt.....	45
Apád, anyád idejőjjön!.....	46
Tehén a lóhámban.....	47
Hitel holtap.....	47
A csodaló.....	48
Sérvet kapott.....	49
Régen nem számított a szerelem.....	50
Megperzselték az itatóvályút.....	50

Mond tésis, hogy áh!.....	52
A székely Madras.....	53
Laktató.....	54
Verseny.....	55
A szakmába maradtak.....	56
Ő volt a falu bikája.....	56
Amikor az Isten a gagyába szarik.....	58
Buga János is vár.....	58
A similabdások.....	59
A zerge tollas kalap.....	61
Medve ellen való zene.....	62
A Kati dicsérete.....	63
Forradalmat robbantottunk ki.....	64
Töltögetik az életet és a pálinkát.....	64
A megsütött kabát.....	65
Ha már háború, legyen totális háború.....	66
Miért fekete?.....	67
Kié az emberszar?.....	67
Bénibá és a medveszar.....	68
A lepényevő verseny.....	69
Miért csináltak annyi gyermeket?.....	69
Hamar, hamar, gyorsan, gyorsan.....	70
Buta, mint egy ágyás hagymapalánt.....	71
Megvan még a leánykori pinája.....	71
Pucu Jóska bá az eperfán.....	73
Az agronómus és a nyúl.....	73

Bunda Laji megnősült	75
A medve látta pálinka	75
Az öregek városa	76
A víz alatt is hallatszott	77
Látott-e már medvét?	78

Vélt vagy valós személyekhez való hasonlóság, csak a véletlen játéka.

E mű részleteinek vagy teljes egészének közlése bármilyen médiában a kiadó írásbeli engedélye nélkül tilos és bűncselekmény a hatályban levő törvények szerint.

Reproducerea parțială sau integrală a ediției fără acordul editurii este interzisă și va fi pedepsită conform legilor în vigoare.

Vélt vagy valós személyekhez való hasonlóság, csak a véletlen játéka.
Borítóterv – Hajdu Szidónia

Megrendelhető:

+40744-505331

+40744-611095

E-mail: kedvenckiado2012@gmail.com

office@kedvenckiado.ro

Website: www.kedvenckiado.ro

Kedvenc kiadó

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BERECZ, EDGÁR

Székely Anekdóták : korondiak a holdon : igaz és hazug történetek
/ Berecz Edgár. - Odorheiu Secuiesc : Kedvenc Kiado, 2025

ISBN 978-606-9633-46-5

821.511.141

Milyen a magyar ?

Bangó Pista bá és Pucu Jóska bá beszélgetnek a kocsmában.

– Milyen a magyar komám? – kérdezte Bangó Pista bá.

– Milyen legyen? rázott egyet a fején Pucu Jóska bá.

– Árpád óta feszt ezt lessük, tanuljuk, értelmezzük s mégse tudunk semmit.

– Na majd én megmondom!

– Halljuk komám!

– Na, – folytatta Bangó Pista bá. – A magyar olyan mint az 50 plusszos nő. Amelyik elvált, 3 gyermekes, puffedt hasú, logó mellű, vészeres lábú, szőrös piccsájú, szőrös hónaljú, háromváltásos, ideg-beteg és hisztérikás. Mert a magyar is olyan, mint egy hitvány fehérszínű, feszt azt sírassa ami lejárt, elmúlt, örökkéig a múltat kurkássza és azt, hogy mit baszott el.

– Még mindig ott tartunk, hogy Mohács, 1848, Trianon, Don kanyar, 56. Ezek egyebet nem tudnak, nem akarnak, éppúgy mint Baklán Gyuri bának

a számára. Az is oda megy, ahová akar. Na, ilyen a magyar is, komám.

Nem akarok temetést

– Kicsi Bokornak a házát építettük. Azt mondja egyszer Kicsi Bokor két szivarfüst között.

– Hallod! Én nem akarok egyházi temetést ezek-től a lájbis, nagybajusszos, tarsolyos papoktól.

– Akkor lássam ököt, amikor a hátam középit.

– Egész életedben fizeted az adót, a járulékot, pó-tolsz ide, pótoltsz oda, kifizeted a keresztelést, eske-tést minden, s a végén fizess ki a temetést és a sír-helyet. Ha 30 év múlva azt is nem váltod meg, hát kihánynak mint a szemetet. Tiszta átbaszás az egész. Ha az adód nincs kifizetve 30 évre, visszamenőleg leverik a hozzátartozókon.

– A temetőbe meg pláne nem akarok kerülni, a sok részeges, semmirevaló, irigy gané, rosszakara-tú közé. Én aszondom, hamvasszanak el, osztán te-gyenek bé egy jó ásonyomás alá, s ültessenek rám valami jó csemetefát. Lehetőleg almát, körtét és

szilvát egy csoporékban. Legyen mit gyámbássza-nak a gyermekek.

– Na, mit szólsz?

Ki a jó szakács?

– Bangó Pista bá és Pucu Jóska bá vetélkedtek, hogy ki a jó szakács.

– Itták a pálinkát s kiabáltak. Azt mondja Bangó Pista bá: - Hallod komám, az a jó szakács, akinek a főztjét a vendégek háromszor is megdicsérik amikor eszik. Hogy milyen dufla, milyen daliás, milyen jól smakkol.

– Az semmi, legyintett egyet Pucu Jóska bá. Az a jó szakács, a híres szakács, akinek a főztjét három nap múlva is felemlegetik.

– Hát azt meg hogy lehet – kérdezte Bangó Pista-bá.

– Hát úgy, hogy három nap múlva is fosnak a le-vesitől.

Amikor az a szomszéd Orbán Vili kicsi gyermek volt olyanokat csinált, hogy csak.

– Erőssen csintalan gyermek volt, mind csak a rosszaságon járt az esze.

– Egyszer volt egy lakodalom, ha jól emlékszem az öreg Madaras bának a fia – nyugodjék csendesen-nősült meg. No, elég az hozzá, hogy lejárt a lakodalom, a nép agyon ette-itta magát, kitáncolta a lelkit is. Voltak ott idősebb emberek is akik nem bírták már az italt, el voltak lágyulva. S halljanak oda, ez a kicsi Orbán Vili a részeg emberek kabátzsebibe belétejt egy-egy csirkecombot a tángyérről.

– Mikor ez lejárt, azok szépen hazamentek.

– Pucu Jóska bá is meg volt suvadva, ő is kapott egy csirkecombot. Osztán úgy derült ki, hogy a felesége béakasztotta a kabátját a szekrénybe s két hét múlva a fél szekrény megpenészedett. Osztán ez a Vili úgy kacagott, hogy majd kihasadt, mert mindenütt az asszony kiverte a nagy hisztit. Bizony így a kabát póruul járt.

Még az esőt is elhagyta

Idős Kacsó Venczel bá fuvaros volt és nagy lovász. Örökkéig a vásárokat bújta, adta, vette, kereste a jó lovat. Csereberélt. Épp csak a Rigó nevű lovat nem adta el, mert annak olyan esze volt, ejsze megvolt a 8 osztálya. Az olyan okos volt kérem, hogy tudta még a gazdának a gondolatját is. Az összes kocsmákat ismerte, a vásárokat, a bótokat, meg Rozi nén is járt vele piacolni bé a városba. Öreg kanca volt a Rigó, már nem lehetett vele dolgozni, húzatni, ilyesmit, örök életibe ilyen füsskiöblítsd ki ló volt. Venczel bá azt mondta, hogy a Rigó tőle megy nyugdíjba, elfér ott a többi ló között. De voltak Venczel bának más lovai is, olyanok, hogy a hámot szaggatták esze. Akárki nem is tudta hajtani. Az öreg duflán tartotta, etette, pucolta, gondozta őket, úgy, hogy erőssen jól. Örökkéig bőcskődött a lovaival, hogy milyen szépek, ügyesek, hazudozott a kocsmában. Egyszer azt mondta, hogy jött haza Szovátáról, s útközben elkapta az ítéletidő. Megcsapkodta a lovakat, a Gúnár felállt a két lábára, olyan svungot vett, hogy a patkók szikráztak az aszfalton. Egy troppban hazajöttek. Az eső meg csak a szekér hátuját érte.

Azt mondják, hogy olyan élelmes, ügyes, mint a korondi nincs sehol a Székelyföldön. Állandóan kereskednek, úton vannak valamerre, mint a lószar. Nincs a világnak szeglete, hol ne lenne korondi árus.

Amikor Armstrongék mentek fel a Holdra, hát szépen felszálltak, s keresték a helyet. De nem kaptak, mert a korondiak ki voltak már pakolva, egy kicsi japán turista mind nézegette a füttyös madarat s alkudozott.

Kérdezték Armstrongék:- Há maguk ugyanbiza mivel jöttek ide?

Bandipistának az anyósa gyorsan rávágta: - Mű csuprokkal és tánygyérokka! Jöjjön vegyen valamit!

Bangó Pista bá ebédje

Egyszer Bangó Janika, amikor még iskolás volt, hazament s kérte az ételt. Sári nén az ágyban volt, le volt betegedve.

– Magával mi van édesanyám? – kérdezte Bangó Janika.

Bangó Pista bá a fűtő ajtaját piszkálta, valami cire odaszorult, nem csukódott jól. Odaszólt az öreg:

– Te ne foglalkozzál anyáddal, ma én főztem ebédet, ott az asztalon.

Nézi Bangó Janika, de nem volt ott semmi, csak 2 üveg pálinka.

– De hát apám! Ez csak 2 üveg pálinka – nézett nagyot Bangó Janika.

– Az az fiam. Az egyik a leves, a másik a második. Valahol csak el kell kezdeni a szakácsmesterséget.

Szar világ volt

Volt itt a faluban egy 100 éves öreg, úgy hívták, hogy Macskási Lajos bá. Egyszer eljöttek volt hozzá a riporterek, s kérdezték, hogy milyen volt a kicsi magyar világ.

– Hét kérem szépen, az szar világ volt – mondta Lajos bá.

– Maga nem örvendett annak, hogy a magyarok